

nemlig fastholdes, at Indrømmelsen af en saadan Godtgjorelse ikke ganske vil stemme med det Resultat, hvortil man ved Skattesammendragningssagen kom. Ved denne Sag gif man nemlig ud fra den Forudsætning, at Byrden af Indqvartering for de bequarerede Byer androg 46000 Rbd., foruden at Renterne af Indqvarteringsfonden ogsaa skulde anvendes til Dækning af Byernes Udgifter. Der vil saaledes, naar Indqvarteringsfondets Renter, der udgjøre 12000 Rbd., regnes med, fremkomme et Beløb af 58000 Rbd. Med den forøgede Indqvarteringsudgift, til et Beløb af 10000 Rbd., vil den samlede Udgiftssum overgaae dette Beløb af 58000 Rbd. med i det Mindste 8000 Rbd. Den Godtgjorelse, de bequarerede Byer hidtil have faaet efter Forordningen af 15de Novbr. 1816, andrager nemlig 43805 Rbd., og de Gjenstande, for hvilke der hidtil ikke har været tilstaaet nogen Godtgjorelse efter Forordningen af 1816, har, efter et Middeltal af 5 Aar, andraget omtrent 10900 Rbd., hvorved imidlertid er at mærke, at denne Godtgjorelse ikke har været fuldstændig, saa at Byerne ikke fuldstændigen have faaet deres Udgifter erstattede. Efter de Indberetninger desangaaende, der ere komne Ministeriet tilhænde for Aaret 1848, have disse Præstationer andraget omtrent 14000 Rbd. Lægges denne Sum altsaa til de 43800 Rbd., saa vil derved udkomme paa det Nærmeste 58000 Rbd., der udgjør netop det Beløb, som ved Skattesammendragningssagen antages at ville medgaae til Indqvarteringen. Kommer nu dertil desuden det Extrabeløb af 50 pCt. af Differencen imellem Godtgjorelsen efter det nye, Thinget forelagte, Lovudkast og det Beløb, som Licitationen vil medføre, vil der saaledes udkomme et endnu større Beløb end disse 58000 Rbd., eller, med andre Ord, den Sum af 50 pCt. vil altsaa blive en ny Udgift for Statskassen. Men ved Skattesammendragningssagen var Principet netop det, at det Forhold, hvori de forskjellige Dele af Staten, Landet imod Kjøbstæderne, udredeede Skatterne, skulde vedblive at være det samme, og ved nu at indrømme Kjøbstæderne en større Godtgjorelse end den, der var forudsat, vil altsaa Forholdet blive forrykket, da de nævnte Udgifter maatte udredes af Stats-

kassen, og saaledes ogsaa for endeel komme til at hvile paa Landet, medens Landet paa den anden Side, idetmindste ikke bestemt, faaer noget Bederlag derfor fra Kjøbstæderne. Dertil kommer, at Statskassen efter et andet Forslag, som det ærede Udvalg har stillet, faaer en forøget Udgift, nemlig med Hensyn til Forslaget om, at Afgiften af Portbrændet skal bortfalde. Denne Bestemmelse vil sandsynligviis medføre en forøget Udgift af omtrent 2000 Rbd. (Nei!) I enkelte Byer har denne Afgift givet en Indtægt af 200 Rbd. f. Ex. i Randers og Aarhus, medens den i andre Byer kun har givet 100 Rbd.; naar man altsaa regner det med et rundt Tal, vil det for de 12 Garnisonsbyer give et Beløb af 2000 Rbd. (Nei! Nei!), hvilken Udgift da ogsaa Statskassen vil faae at afholde. Tøvrigt maa jeg imidlertid ganske erklære mig enig med det Forslag, som det ærede Udvalg i denne Henseende har stillet, ligesom jeg ogsaa maa erklære mig enig med det ærede Udvalg, for saavidt det har stillet et Forslag om, at der maatte indrømmes de bequarerede Byer Godtgjorelse for Brugen af de Gjenstande, som nu allerede findes at være anskaffede i Byerne, navnlig for Brugen af Sygehuse og andre lignende Bygninger.

For saavidt der af den ærede 4de Landstingsmand for 6te Valgfreds (Stolef. Sørensen) er opkastet Spørgsmaal om, hvad Hjemmel der er for den Ytring i Motiverne, at Staten har stjenket Odense Kjøbstad den Plads, hvorpaa der nu exerceres, skal jeg bemærke, at saavidt jeg erindrer, er det en Cancelliskrivelse af Aaret 1789, der skal indeholde Hjemmelen derfor. Tøvrigt er dette ikke bestemt udtalt, saavidt jeg erindrer, i Motiverne til Lovforslaget, at den indeholder bestemt Hjemmel derfor; der staaer nemlig udtrykkeligt, at der skal være Hjemmel derfor i den nævnte Cancelliskrivelse. Jeg veed, at denne Paaastand med Hensyn til Odense allerede er fremsat for flere Aar siden, og at Odense Kjøbstad ikke har gjort nogen Indvending derimod, men at der i Hensyn til denne Hjemmel er nægtet Byen Erstatning for Brugen af Exercerpladsen.

Formanden: Jeg skal dog tillade mig at tvivle om, at det af den ærede sidste Taler Nævnte hører til det Principielle i Sagen.